

Ordføreren (Pinstrup): Nu maatte det ærede Medlem Hr. Rode ty til at henvise til Krigstiden. Ja, da var Militærudgifterne saa store, at man egentlig ikke skulde tro, de Herrer Radikale eller Socialdemokrater var saa begærlige efter at opretholde dem større end strengt nødvendigt; men det synes jo at være saa. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor vi ikke vilde bringe de rigtige Tal frem. Jeg kan med samme Ret — og det har jeg gjort gentagne Gange — spørge: Hvorfor vilde de Herrer ikke have de rigtige Tal frem? Det er det, det drejer sig om. Vi følger i Aar den hidtidige Praksis, den, som blev indledet og fulgt af de Herrer. Hvorfor kræver man, at vi skal fravige denne Praksis, især da vi staar overfor en ny Militærordning?

Rode: I Krigsaarene og de nærmest derefter følgende Aar var det faktisk umuligt at tilvejebringe Finanslove, der kunde give et rigtigt Udtryk, idet alle Prisforhold var usikre. Det System, som Prisstigningen fremkaldte, er nu ophørt, det har den højtærede Finansminister udtrykkelig tilkendegivet ved første Behandling, idet han udtalte, at nu bør man gaa bort fra de foregaaende Aars Ordning, hvor man lagde saa meget som muligt over paa Tillægsbevillingen, nu vil vi have Sagen klar paa Finansloven. Det er dette almindelige Grundprincip, som vi følger. I Aar er der tillige en særlig Grund til, at Krigs- og Marineministeriernes Budgetter bør være rigtige, nemlig den, at disse Budgetter skal bruges til Sammenligning under Overvejelserne af den kommende Ordning. Det er aldeles urimeligt, at vi under Overvejelserne ude i Befolkningen af den kommende Militærordning har et urigtigt Budget til Grundlag for Behandlingen. Hvorfor vil den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup opretholde dette urigtige Budget som Grundlag for Behandlingen? Den højtærede Forsvarsminister vilde endnu i December være med til at gøre Budgettet rigtigt; hvorfor har han forandret sin Stilling nu, saa at han sammen med det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil opretholde Urigtigheden?

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup vedbliver at rette det Spørgsmaal, hvorfor der skal indføres en ny Praksis. Det ærede Medlem kan dog ikke være ubekendt med, at den højtærede Finansminister er den, der netop i Aar har ønsket en ny Praksis indført, idet han endogsaa har ønsket at faa Summer opført paa denne Finanslov, som bliver en Følge af Love,

der endnu ikke var vedtaget den 1. April. Noget saadant er aldrig nogen Sinde tidligere sket, saa begynd ikke at tale om, at det er fra vor Side, der indføres en ny Praksis, det er den højtærede Finansminister, der ønsker en Ordning af den Art.

Ordføreren (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ved godt, at det Ønske, han sidst omtalte, kun var et Ønske om at optrykke Finansloven, naar nogen Tid var gaaet. Statsministeren har ikke ønsket nogen Ændring. Det er rigtigt, at han har ønsket Finansloven saa rigtig som muligt, men ønskede man ikke det, den Gang de Herrer sad ved Styret? Jeg forstaar ikke, at man vil tilstaa, at man ikke den Gang ønskede Finansloven saa rigtig som muligt. Dersom der spares nogle Millioner Kroner ved den Lov, der blev vedtaget om Indskrænkning af Indkaldelserne — jeg ved ikke, om det var 4 eller 5 Millioner, eller hvor meget det var, men det kan maaske det ærede Medlem Hr. P. Munch oplyse —, og disse Millioner skal afskrives paa Budgettet nu, hvorfor faldt det saa ikke de Herrer ind, at de burde afskrives den Gang? Forholdene er ganske ens, og dette at henvise til de svingende Priser nytter ikke; Priserne er virkelig ikke kommet i Ligevægt endnu, der er vist desværre langt tilbage, de skal sikkert endnu lige saa langt et Stykke ned, som de hidtil er gaaet, saa det Argument om Prisernes Stabilitet duer ikke. Det var rart nok, om vi havde denne Stabilitet.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup spørger igen, hvorfor vi ikke paa Finansloven for 1919 optog den Besparelse, som disse Love kunde medføre. Jeg skal henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Tillægsbevillingsloven for det nævnte Aar, 1919—20, viste, at man maatte søge ekstraordinære Bevillinger ud over Budgettet til et Beløb af 19 Mill. Kr. alene paa Krigsministeriets Budget, hvilket viser, at selve Budgettets Tal var opført efter en Norm og nødvendigvis maatte være underkastet Prisstigningens Usikkerhed, og at vi vilde have givet et ganske falsk Billede, hvis vi havde nedskrevet Budgettet med 2 Mill. Kr., dette Budget, som jo senere paa Grund af Prisstigningen kom til at stige med 19 Mill. Kr. Den Gang var Forholdene endnu saaledes, at det ikke var muligt at tage en saadan Besparelse med. Men naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup nu ikke vil svare paa mit Spørgsmaal, hvorfor han ikke vil gøre Budgettet rigtigt, lad mig saa